

det her bedre, så vi forebygger en stigning i antallet af uberettigede fyringer, så Dansk Folkeparti kan støtte forslaget, og vi dermed kan få en vedtagelse på plads inden sommerferien. Det vil jeg godt kvittere for, det er jeg glad for.

Kl. 14.00

Det er også klart, at Dansk Folkeparti har en pointe i, at de ikke tør sige præcis, hvilken løsning det skal være. Vi har lagt op til, at man kunne udvide rammen for godtgørelser. Det var en vej at gå.

Det er, som jeg har forstået det, god borgerlig retspolitik at sige, at hvis man hæver strafferammen, har det også en klar virkning i forhold til, at folk holder op med at slå på hinanden eller i det her tilfælde uberettiget at fyre kvinder under graviditet. Den logik holder åbenbart ikke for V og K lige præcis på det her område. Det kan jeg jo kun beklage.

Den oprindelige tanke her var at skærpe godtgørelsesniveauet – nu vælger man så i selve beslutningsforslagets endelige udgave at lave en mere åben model – og hvis man gjorde det, kunne det forhåbentlig for det første have en præventiv virkning, for det andet give en mere fair kompensation til at øge retsbevidstheden blandt uretmæssigt fyrede kvinder og for det tredje sende et vigtigt signal om, at ligestillingsnaken ikke bare er ord herinde fra Folketinget, men at vi mener det alvorligt, når vi siger, der skal være mulighed for, at job og familie kan gå op i en højere enhed også for danske kvinder – der skal i hvert fald tages udgangspunkt i danske kvinder.

Det er det, som vi har mulighed for at gøre her i Folketinget, og derfor kvitterer jeg for, at det tilsyneladende kan lade sig gøre med det tilsagn fra Dansk Folkeparti at få skabt et flertal, så vi kan rykke på det her felt. Tak for det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 201: Forslag til lov om fremskaffelse af humant blod til lægemiddelformål m.v. (blodforsyningsloven).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 17/4 2002).

Sammen med denne sag foretoges:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 105:

Forslag til folketingsbeslutning om udbygning af virksomheden på Statens Serum Institut.

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Fremsat 25/4 2002).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er helt opmærksom på, at vi her behandler både regeringens lovforslag og beslutningsforslaget fra Enhedslisten. Jeg har forstået proceduren sådan, at mine bemærkninger i første række skal koncentrere sig om beslutningsforslaget fra Enhedslisten, og det skal jeg så holde mig for øje, selv om det nok er svært at kommentere beslutningsforslaget fra Enhedslisten uden også lige at berøre regeringens eget lovforslag. Det er dybest set også baggrunden for, at forslagene sambehandles her.

Forslaget fra Enhedslisten går ud på at pålægge regeringen at sikre en meget betydelig udbygning af Statens Serum Institut. Det er et todelt forslag.

Den ene del vedrører en udbygning af Serum-instituttet med henblik på at gøre instituttet til en vigtig del af dansk bistandshjælp til klodens fattige. Den anden del vedrører en fortsættelse af Serum-instituttets eneret til at forsyne de offentlige sygehuse med industrielt fremstillede blodprodukter.

Skal jeg tage det sidste først, er det i realiteten et forslag om at forkaste det af regeringen fremsatte lovforslag, L 201, om fremskaffelse af humant blod til lægemiddelformål m.v. Jeg har meget omfattende argumenteret for regeringens lovforslag i bemærkningerne til L 201, og derfor